Nr. L 222/18 De Europæiske Fællesskabers Tidende 29. 9. 72

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2059/72

af 26. september 1972

om tillæg til artikel 26 og om berigtigelse af artikel 50 i den tyske tekst til forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 2, 7 og 51,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet[1],

under henvisning til det forslag, der er udarbejdet af Kommissionen efter høring af Den administrative Kommission for vandrende arbejdstageres sociale sikring,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 25 i forordning (EØF) nr. 1408/71 indeholder bestemmelser om udredelse af natural- og kontantydelser fra sygeforsikringen til arbejdsløse, der rejser til en anden medlemsstat end den kompetente stat for at søge beskæftigelse dèr;

artikel 26 i forordning (EØF) nr. 574/72[2]), der fastsætter nærmere regler om gennemførelse af artikel 25, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71, vedrører kun udredelse af naturalydelser til arbejdsløse og deres familiemedlemmer;

der skal tillige fastsættes gennemførelsesregler om udredelse af kontantydelser samt i det tilfælde, der omhandles i artikel 25, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1408/71, hvorefter ydelser fra sygeforsikringen kan udredes ud over det i stk. 1 i den nævnte artikel angivne tidsrum; artikel 26 i forordning (EØF) nr. 574/72 skal suppleres med henblik herpå;

i den tyske tekst til forordning (EØF) nr. 574/72 findes en sproglig unøjagtighed, som skal berigtiges,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 26 i forordning (EØF) nr. 574/72 indsættes følgende stykker:

»4. For at opnå kontantydelser i medfør af den kompetente stats lovgivning skal den arbejdsløse inden tre dage for sygeforsikringsinstitutionen på det sted, hvortil han er rejst, fremlægge en af den behandlende læge udstedt erklæring om, at han er uarbejdsdygtig. Den pågældende skal endvidere oplyse, indtil hvilken dato han senest har modtaget ydelser fra arbejdsløshedsforsikringen, samt sin adresse i opholdslandet.

5. Sygeforsikringsinstitutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, skal inden tre dage underrette den kompetente sygeforsikringsinstitution, den for arbejdsløshedsforsikring kompetente institution samt den institution, som den arbejdsløse er tilmeldt som arbejdssøgende, om tidspunktet for uarbejdsdygtighedens indtræden og ophør.

6. I de i forordningens artikel 25, stk. 4, nævnte tilfælde skal sygeforsikringsinstitutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, meddele den kompetente sygeforsikringsinstitution samt den for arbejdsløshedsforsikring kompetente institution, at institutionen anser betingelserne for fortsat udredelse af kontant- og naturalydelser for opfyldt med angivelse af begrundelsen herfor; meddelelsen til den kompetente sygeforsikringsinstitution skal ledsages af en udførlig erklæring fra den læge, der har foretaget kontrolundersøgel-

[1]) EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.
[2]) EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972, s. 1.

sen, om den syges tilstand med angivelse af, hvor længe betingelserne for anvendelse af artikel 25, stk. 4, skønnes at være tilstede. Afgørelsen af, hvorvidt der fortsat kan udredes ydelser til den arbejdsløse i anledning af hans sygdom, træffes af den kompetente sygeforsikringsinstitution.

7. Gennemførelsesforordningens artikel 18, stk. 2—6, 8 og 9, finder tilsvarende anvendelse.«

Artikel 2

I den tyske tekst til forordning (EØF) nr. 574/72 affattes artikel 50, stk. 1, litra a), i), således:

»Gelten für einen Arbeitnehmer, der Staatsangehöriger eines Mitgliedstaats ist, die Rechtsvorschriften eines anderen Mitgliedstaats, so übermittelt der zuständige Träger der Rentenversicherung des zweiten Mitgliedstaats zu dem Zeitpunkt, zu dem dieser Arbeitnehmer bei diesem Träger eingetragen wird, der von der zuständigen Behörde dieses Mitgliedstaats (Beschäftigungsland) bezeichneten Stelle alle Angaben zur Person des Arbeitnehmers, den Tag der Beschäftigungsaufnahme sowie den Namen des genannten zuständigen Trägers und die von ihm zugeteilte Versicherungsnummer unter Verwendung aller verfügbaren Mittel.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft 1. oktober 1972.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. september 1972.

På Rådets vegne
T. WESTERTERP
Formand